

DECEMBRIE

IANUARIE

FEBRUARIE

MARTIE

APRILIE

MAI

NOIEMBRIE

OCTOMBRIE

SEPTEMBRIE

AUGUST

IULIE

IUNIE

Dragi copii,

Fiecare clipă a vieții noastre este frumoasă, unică și merită trăită din plin! Ceea ce faceți și simțiți astăzi vă va duce către zilele, lunile și anii care vin. Când eram de vârsta voastră, lumea mi se părea o poveste și în fiecare clipă eram gata să încep o nouă aventură. Timpul a trecut și am devenit mult prea ocupată și serioasă. Și, atunci când au venit pe lume fetițele mele, mi-am adus aminte cum era să mă bucur de viață și atât, chiar și fără să fie o ocazie specială. Nu contează câți ani ai, poți vedea ceva minunat oricând și în orice lucru. Așa că vă invit cu drag în pădurea fermecată, o lume plină de peripeții!

Katerina Kulik

Redactor: Iustina Croitoru
Corector: Alina Dincă
Tehnoredactor: Andreea Dobreci

La prețul de vânzare se adaugă 2%,
reprezentând valoarea timbrului literar.

Tipărit la Radin Print,
prin reprezentantul său exclusiv pentru România
4 Colours, www.4colours.ro

EDITURA HUMANITAS
Piața Presei Libere 1, 013701 București, România
tel. 021.408.83.50, fax 021.408.83.51
www.humanitas.ro

Катерина Кулик
12 місяців, або Все про дивовижі року
© PH ASSA, 2019
© Text: Kateryna Kulik, 2018
© Design: Natalia Sherstyuk, 2018
All rights reserved.

Comenzi online: www.libhumanitas.ro
Comenzi prin email: vanzari@libhumanitas.ro
Comenzi telefonice: 0723.684.194

© HUMANITAS, 2022, pentru prezenta
versiune în limba română

Descrierea CIP a Bibliotecii Naționale a României
Kulik, Katerina
12 luni magice sau Povești despre minunile anului /
Katerina Kulik; il. de Natalia Șerștiuk; trad. din ucraineană
de Sebastian-Virgil Dincă. – București: Humanitas, 2022
ISBN 978-973-50-7674-0
I. Șerștiuk, Natalia (il.)
II. Dincă, Sebastian-Virgil (trad.)
821.161.2

KATERINA KULIK

12 LUNI MAGICE

sau

Povești despre minunile anului

Ilustrații de Natalia Șerstiuk

Traducere din ucraineană de Sebastian-Virgil Dincă

Ne jucăm de-a v-ați ascunselea?
Găsiți-mă în fiecare desen!

SEPTEMBRIE

Soarele apunea tot mai devreme pe zi ce trecea. Vârfurile copacilor căpătaseră culoarea nisipului. Ca să se bucure de ultimele clipe de căldură, păsările încercau să zboare cât mai sus cu putință. Lepurașul stătea pe un ciot de copac sorbind ceai de măceșe și privea spre cer oftând:

- Mă întreb dacă în sfârșit o să plouă astăzi sau nu...
- lepurașule, vino cu noi, îi făcu Ursul cu lăbuța.
- Încotro? căscă lepurașul.
- În căutare de minuni, răspunse Ariciul.
- Nu pot. N-am când...

Ursul și Ariciul se uitară unul la altul.

- Privesc cerul ca să-mi dau seama dacă astăzi va ploua sau nu, explică lepurașul.

Ursul și Ariciul se uitară și ei la cer:

- Nici vorbă! spuse Ursul.
- Ba sigur că da! îl contrazise Ariciul.

lepurașul se mulțumi să ofteze.

Așa că Ursul și Ariciul își văzură de drum. De-o parte și de alta a potecii adunară ghebe, rătăciră prin pădurea de pini după bureți, dădură și peste lăptuci într-un crâng de mesteceni, se întrecură în agilitate – cine putea să culegă cele mai multe ciuperci și cei mai frumoși gălbiori. Se grăbiră s-o viziteze pe Veveriță și îi cerură o grămadă de rețete: de pus ciuperci la murat ciupercile, de pus ciuperci la uscat, de plăcintă cu ciuperci... Și pe urmă nu făcură altceva decât să se joace de-a v-ați ascunselea cu micile raze de soare, să dea nume prunelor, perelor și merelor până ce răsăriră primele stele...

Când se întoarseră din nou la lepuraș, îl găsiră tot șezând pe ciot, bând ceai de măceșe și uitându-se la cer.

– N-aveți nimic mai bun de făcut? oftă el. Toată ziua mergeți încolo și încoace... încolo și-ncoace...

– Știi, e mare păcat să nu iei seama la toate minunățiile din jur, îi răspunse Ariciul.

– Și se vor întâmpla mai rar din pricina asta? se miră lepurașul.

– Întotdeauna vor fi minunății în jurul nostru, fu de acord Ursul, dar tare bine ar fi ca, mai devreme sau mai târziu, să le și vedem...

